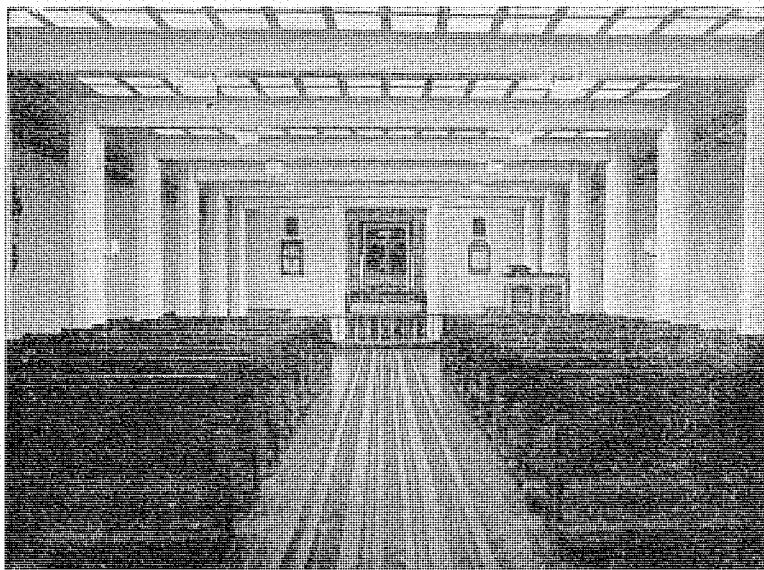

DYSSEGAARDS KIRKEN

Nr. 3

Juli Kvartal 1942

7. Aarg.

*Dig rummer ej Himle
og Himlenes Himle,
Vor Herre fuldstor!
Saa ej er at tale
Om Højeloftssale
Til dig paa vor Jord.*

*Thi bygger vi Kirker,
Hvor Guds-Ordet virker
I Lys og i Løn,
Hvor Hjertet sig fryder,
Naar Hallen genlyder
Af Tak for Guds Søn.*

Grundtvig.

Sognepræst Hans Thyge Jacobsen, Dyssebakken 8. Tlf. Gent. 2364. Træffes bedst Kl. 18—19 (Tirsd. ikke).

Kaldskapellan Max W. Olsen, Kongelysvej 5 B. 1. tv. Telf. Gent. 3673. Træffes bedst Kl. 12—13. (Fredag ikke).

Klokker Rudolf Hansen, Højsgaardssallé 62, Telf. Gent. 2875 v. Træffes hver Dag (undt. Torsdag) Kl. 10—13, Fredag tillige 18—19.

Menighedssygeplejerske Frk. E. Rønnekamp Holst, Bøgehøj 36¹ Tlf. Helrup 6719. Træffes Kl. 13—15.

Ordinære Gudstjenester og Møder.

(I Dyssegaardsskolen, Dyssegaardsvej 26)

Gudstjenester.

Højmesse: Hver Søn- og Helligdag Kl. 10.

Prædikantliste i Aviserne.

Børnegudstjeneste.

(Leder: Pastor Max W. Olsen).

Hver Søndag Kl. 14. Kun i Vinterhalvaaret.

Alle Børn fra 5—14 Aar er velkomne.

Menighedsmøder.

(Leder: Sognepræsten).

Den sidste Søndag i hver Maaned Kl. 20. Kun i Vinterhalvaaret. — I Kirken.

Ungdomsmøder.

(Ledere: Præsterne, Klokkeren og Assurandør Axel Hansen).

Møde for unge Piger.

Hver Onsdag Kl. 19,45 hos Fru Holck-Hansen, Munkely 9.

Frivilligt Drengesforbund.

(Formand: Pastor Jacobsen.

Leder: Klokker Rudolf Hansen.)

Kresmøde: Dyssegaardskirkens Forhal hver Torsdag i Vinterhalvaaret.

Krestur: En Søndag om Maaned.

Mønstring og Deltagelse i Gudstjenesten

Dyssegaardskirken den anden Søndag hvert Kvartal.

Gymnastik, Væbneridræt, Væbnerture og Musikøvelse efter nærmere Maanedsskema

Regnskab for Folkefesten i Dyssegaards Sogn den 7. Juni 1942.

Indtægter:

Den store Bortlodning, 4000 Nr. à 25 Øre	1000.00
Haandarbejdsboden	586.35
Kontant til Haandarb.: Fru E. Kaufmann	50.00
Salg af Lodsedler i Haandarbejdsboden	42.50
Ekstra Salg fra Haandarbejdsboden	12.00
Tombolaen, 25 Øres	566.71
Isboden	291.70
Skydeboden	180.76
Salg af „Kaffe“	126.77
Salg af Kager	449.93
De unge Pigers Bod	168.54
Lodtrækning af et Vægtæppe	25.00
Salg af Lodsedler paa en Dukke	71.25
Salg af Programmer	50.80
Annonceindtægt ved Programmer	60.00
Lykkehjul	137.81
Indsamling i Kirkebøssen	7.16
Amerikanske Lodtrækninger:	
En Radering	50.50
Et Kakkelbord	50.50
Et Sejlskib	50.50
En Tiger, Porgelæn	50.50
En Dukke	50.50
Et Strygejern, elektrisk	50.50
100 Stk. Lods. à 1 Kr.: Et Værktøjsskab	100.00
175 Stk. Lods. à 1 Kr.: En Kongebuste	175.00
Kontante Gaver:	
A/S Tuborg Fabrikker	20.00
Carlsberg Bryggerierne	20.00
Ved Frk. Holst	3.00
Fru Th. og J. A. Simonsen	10.00
Fabrikant Holger Wolff	10.00
En „Aftendans“	11.40

Kr. 4479.68

Udgifter:

Teller: Trykning af 4000 Lodsedler	45.00
Indkøb af Is	152.27
Kbm. Hansen: Nr., Nitter, Bon'er, Pile etc	74.50
Ejn. Pedersen: 50 Stk. Lagkager	142.00
Mel til Lagkager	12.50
Købmanden Tage Nielsen	58.37
Leje af Kaffemaskine	10.00
Trykning af 500 Programmer	40.00
Transport af Kaffemaskine	5.00
Transport af Service	4.00
Vognmandskørsel	40.00
Transport af Piano	26.00
Flag og Flagstænger	12.00
Ekstra Nummerering til Tombola	5.00
Udgifter ved Pastor Jacobsen, ifølge Specifikation	70.00
Udgifter ved Klokkerkontoret, ifølge Specifikation	62.63
100 Stk. Konvolutter	6.35
Nettooverskud	3714.06

Kr. 4479.68

Gjentofte, d. 15. Juni 1942.

Kr. Madsen, Kasserer.

Fordeling:

Dyssegaardskirkens Opførelse	3200.00
Menighedsarbejdet i Dyssegaards Sogn	514.06

Kr. 3714.06

AGEREN GRØNNES

Den for nogle Aar siden afdøde Pastor *Morten Pontoppidan* har i sin Prædikensamling „Stenløse Kirkepostil“ en Prædiken, som jeg ofte har tænkt paa at aftrykke her i vort Blad, fordi den forekommer mig at have noget at sige os her i Dyssegaards Sogn, saadan som vore Forhold i kirkelig Henseende nu er. — Lad da denne Prædiken tale til os her ved Midsommertid.

H. Th. J.

Text: Lignelsen om Sennepskornet.

Guds Rige vokser op fra en lille Begyndelse og bliver til noget stort, som til sidst omfatter hele Verden. Det er det, Jesus forkynder i disse Lignelser. Han vil igennem dem sige sine Disciple: Det, som I har givet jer hen til at tjene, det har en stor Fremtid for sig.

Den Fremtid skal I tro paa og ikke bryde jer om, at vi foreløbig er saa faa, og at den hele Ting ser saa ubetydelig ud. Kornet er ogsaa en lille ubetydelig Ting, naar det bliver saaet i Jorden. Sennepskornet er det allermindste Frø, og det kan dog vokse op og blive en stor Plante med Grene, som Himlens Fugle kan bygge Rede under.

Giv blot Tid, saa skal Evangeliet faa Magt, og Guds Rige vokse frem og blive til et Træ, der strækker sine Grene ud over hele Jorden, og Menneskene skal bygge Reder under dets Skygge. De skal over den hele Jord finde Fred og Beskærmelse og Tryghed ved at give sig ind under min Kongemagt.

Ja, det skal komme altsammen! Det er Jesus aldeles vis paa. Hvornaar det skal komme, hvor hurtigt det skal gaa, derom har han ingen Besked at give. Det har Faderen forbeholdt sin egen Magt, svarer han, naar han bliver spurgt om Tid og Stund. Han er i den Henseende blot Sædemanden. Han saar Ordets Sæd, han aflægger sit Vidnesbyrd baade i Ord og Gerning; han gør sin Indsats. Men med Hensyn til Sædens Vækst maa han forholde sig ligesom Bonden, der sover og staar op — og roligt venter.

Naar vi ret sætter os ind i Tidsforholdene dengang og tænker paa, hvorledes Jesus staar dér i det lille afsides Jødeland med en lille Skare fattige og uanselige Tilhængere omkring sig, men med hele den store Verden imod sig, da gaar det op for os, hvilken *Tro* der skulde til for at sige det med saa afgjort Sikkerhed: Det, her er begyndt, det skal fortsættes og fuldkommes og brede sig over hele Verden!

Men den *Tro* har Jesus. Og det vil jo i Virkeligheden blot sige, at han har den afgjorte *Tro*, at det, der her er begyndt ved ham, det er det rette, det sande, det, der stemmer med den himmelske Faders Vilje og Plan og Mening.

Og saa har det ikke noget at sige, at Begyndelsen er lille. Thi saa er dog den store Fremtid gemt deri, ligesom Træet er gemt i et lille Frø.

Er det blot den rette Begyndelse, der er gjort, saa behøver man ikke at ændse, at Folk foragter det og Verdensmagterne stiller sig imod det. Thi saa er Gud for det. Den levende Gud er med det og i det. Og saa skal det frem gennem alle Hindringer.

Det, som er af Gud, det har Fremtiden for sig. Saaledes er Jesu stærke *Tro*.

Og det er denne *Tro*, han vil indgyde sine Disciple. Thi kun naar de har den *Tro*, kan de faa Mod og Kraft til Arbejdet for Guds Rige.

Jeg véd nu ikke, om nogen kunde falde paa at gøre den Bemærkning, at naar Disciple fik denne *Tro*, saa kunde den bevæge dem til at lægge Hænderne i Skødet — at denne Lignelse om Sæden, der gror af sig selv, medens Bonden sover, maatte være mest egnet til at faa Disciple til at lægge sig ned og sove.

Ja, ganske vist, naar man har den stærke *Tro* til, at det, man kæmper for, har Fremtiden for sig, saa kan man lægge sig roligt ned og sove — nemlig i den Tid, der er bestemt til Søvn og Hvile. Saa behøver man ikke at være nervøs og overspændt i sine

Anstrengelser. Saa kan man tage Tingene med den tilbørlige Ro. Det er sandt. Og det tilsigter Jesus uden Tvivl ogsaa med sine Lignelser, at hans Disciple og Tilhængere skal ikke blive alt for iltre og urolige og hidsige i Tøjet og ville absolut have store Resultater at se i en Fart. De skal ikke ind paa den Slags Opvækkelsesbestræbelser, der ligner et Arbejde paa med Vold og Magt at faa Sæden *halet* op af Jorden.

Nej, lad blot Sæden gro sin rolige Vækst. Lad det, som skal komme, have Lov at komme langsomt og sikkert i Guds egen Kraft.

Saaledes taler virkelig disse Lignelser beroligende til os — og lidt afsvalede, dersom vi skulde være komne ind paa at tillægge vort Arbejde alt for stor Betydning. Lad os Mennesker ikke bilde os noget ind. Gudsrigets Vækst sker ved Himlens og Evighedens store Kræfter, som vi ikke uden videre raader over.

Men det er saadan med os Mennesker, at naar vi faar den stærke Tro i Himlens og Evighedens Kræfter, — naar der er en Sag, som vi tror om, at i den er den levende Gud, og den har Fremtiden for sig, saa faar denne Tro os dog aldeles ikke til at lægge Hænderne i Skødet, men faar os netop til at anspænde Kræfterne og arbejde med paa Sagens Fremme.

Ja; thi dersom *vi* ikke vil tjene og fremme Sagen, saa maa Gud jo se sig om efter andre Tjenere og Redskaber. Sagen skal nok komme frem til Sejr; men det skulde jo helst være os, som var med til at skaffe den Sejr. Den Ære og Hæder og den store Glæde vil vi jo da ikke give fra os, naar vi har Tro paa Sagen og dens Fremtid. Og desuden — jo mere redebont vi stiller os til Tjeneste, des hurtigere og lykkeligere vil Fremskridtet foregaa.

Saaledes bliver det da sandt, at en stærk Tro paa Sagens Fremtid er den første Betingelse for, at man kan faa Mod og Lyst til at arbejde for den.

Derfor, mine Tilhørere, vil I ogsaa have

lagt Mærke til, at jeg stadig paa ny i mine Prædikener søger at indgive jer en stærk Tro paa vor Fremtid som kristen Menighed.

Det er, fordi jeg er klar over, at før den Tro luer op i Hjerterne, før rører vi os ikke til nogen kraftig Bestræbelse som kristen Menighed.

Der er kommen ligesom en Lammeise over næsten alle Sognemenigheder. Og den skriver sig for en væsentlig Del derfra, at mange har i de senere Aaringer ligefrem arbejdet paa at berøve disse Menigheder Troen paa deres Fremtidsmuligheder.

„De døde Sognemenigheder“ har man kaldt dem, og har dermed ligefrem ment, at der var ikke noget at stille op med dem som Kristenmenigheder. En større eller mindre Kreds indenfor Menigheden skulde man se at faa gjort levende. Men Menigheden som Helhed maatte man opgive som henfalden til aandelig Død og Haabløshed.

Mit Syn er anderledes. Jeg kan ikke være med til at fælde den Dom over alle disse Sognemenigheder. Jeg kan ikke forene det med min Tro paa Jesu kongelige Magt — at hans Sendebud skulde være komne her til Danmark og have tilsaaet Marken med den gode Ordets Sæd vidt og bredt ud over alle Agre — at alle disse Menigheder skulde være bragte i Stand og Ordets Forkyndelse kommen i Gang rundt i alle disse Kirker, og Sakramenternes Forvaltning ligeledes, — at dette, hvortil der hører en større Kraft, end nogen af os ret forstaa, skulde være sat igennem i Jesu Navn, i Jesu Aand og Tro — og saa skulde nu disse Menigheder gennemgaaende være døde, ligefrem døde, Ageren henvisnet og kun egnet til at pløje op paa ny forfra.

At de, der fornægter Jesus Kristus og gerne ser hans Ære og Magt tilintet gjort — at de kan faa i Sinde at fælde en saadan Dom over vore gamle Sognemenigheder, det kan jeg forstaa. Men jeg kan ikke være med dertil. Jeg vil ikke se paa den danske Kirke-mark som en død Ager, hvor Sæden er gaa-

et ud, eller hvor der maaske aldrig virkelig har groet nogen Ordets Sæd. Nej, jeg vil se paa den som en Ager, hvor Sæden staar i Stampe.

Saadan kan det jo nemlig gaa en Sædemark under dens Udvikling. En Tid kan den staa i Stampe. Den kommer ingen Vegne. Tilsyneladende gaar det endog tilbage med den; den mister sin Farve og er ligesom begyndt at visne. Og dog gror den lidt nede under Jorden alligevel.

Nu hører vi her Jesus tale om Sæden, der gror og bliver høj — først Græs, d. v. s. først det grønne Blad, saa Aks, og saa tilsidst det fulde Korn i Akset.

Det tror jeg skal vise sig at være Loven for det aandelige Livs Vækst ogsaa her paa de danske Kirkevege.

Og det er meget muligt — jeg vil ikke udsmykke eller overdrive — det er meget muligt, at Sæden her efter de tusinde Aars Forløb endnu ikke er kommen længere end til det første Udviklingsstrin — „Græs“, grønne Blade.

Endvidere maa det indrømmes, at dette „Græs“ endda staar i Stampe.

Det staar ligesom og betænker sig paa, om det skal leve eller dø.

Og det er ganske vist, at saaledes kan det ikke alt for længe vedblive at staa.

Flertallet af Sognemenighedens Medlemmer kan ikke altid blive ved at forholde sig til Kirke og Kristendom som de for Tiden gør: saaledes at de ikke vil træde fra, men dog heller ikke træde rigtig til — ikke fornægte, men dog heller ikke frejdigt bekende Kristus.

Den Stilling kan ikke holdes. Det maa gaa til den ene eller den anden Side.

Sæden maa holde op at staa i Stampe, eller den maa gaa ud — dø.

Ja, lad os nu se! Jeg for min Del vover Guds Sæd derinde i de danske Hjerter. Jeg tror, den skal staa det igennem. Den Tid skal komme, hvor Rugen begynder at skride; og den Tid skal ogsaa komme, hvor den

staar med Aks og med fuldt Korn i Akset.

Alt til sin Tid. Men allerede nu kommer det mig for, at Marken begynder saa smaat at grønnes.

Troen paa os selv som kristen Menighed, Troen paa vor Fremtid som kristen Menighed, den var det, som svigtede. Men se, netop den er jo begyndt at vende tilbage. Vel ikke blot hos mig alene. Ogsaa andre føler den samme Tro vælde op i sig. Og dersom dette virkelig er Tilfældet, saa er allerede det værste overstaaet. Og naar Vorherre ser ned paa sin lille stakkel forkomne Ager her, vil han sige: Ej se! den begynder virkelig saa ganske smaat at grønnes! Jeg faar alligevel nok Glæde af den! Jeg faar alligevel tilsidst det frem, som jeg vil: En lille køn kristelig Kommune!

Folkefesten den 7. Juni.

Saa lykkedes det da! Og det over al Forventning. Den Ængstelse, man paa Forhaand kunde nære for, at de vanskelige Tider skulde indvirke hæmmende paa Arbejdet, blev grundigt gjort til Skamme.

Saadan begyndte jeg sidste Aar, da jeg skulde skrive her i Bladet om vor aarlige Bazars Forløb. Og præcis paa samme Maade kunde jeg begynde igen i Aar. Thi paa den ene Side er Tiderne stadigt vanskeligere og maatte paa Forhaand vække Ængstelse for Resultatet. Og paa den anden Side blev ogsaa i Aar alle Bekymringer gjort til Skamme.

Vi gik paany fremad m. H. t. Overskudet! Det blev **3714 Kr.** (Sidste Aar: 3501 Kr.).

Se omstaaende Regnskab for det hele; og lad os glædes over, saa pænt det er.

Dernæst skal der ogsaa her lyde en Tak til alle de mange Mennesker, som paa en eller anden af de mange forskellige Maader har gjort et Arbejde og bidraget til, at det hele forløb saa godt. Det er jo ikke Meningen, at jeg i en Sag som denne skal nævne Navne (det vilde ogsaa være uoverkommeligt) eller fremhæve nogen. Men som Ordfører for Komi-

téen vil jeg gerne udtale en hjertelig Tak til *enhver*, som har været med.

Det hele forløb saa godt. I hvert Fald er ikke en eneste Mislyd naaet frem til mig; og der var sikkert heller ingen. Derimod er der kommet mange Vidnesbyrd om, at man fandt Samværet under hele Folkefesten — baade om Eftermiddagen og om Aftenen — baade hyggeligt og værdifuldt. Den hele Fest havde det rette Præg. Ogsaa dette er megen Tak værd.

Og med vor Tak vil vi vende Tankerne opad og bede om Guds Velsignelse fremdeles over vort Arbejde paa den nye Dyssegaardskirke. Der er jo et Stykke Vej fremad endnu, inden vi staar ved Maalet, og mange Vanskeligheder er for Haanden og maa forudses. Men hver Gang vi oplever en Folkefest, som den, vi havde i Aar, mærkes Velsignelsen rigere og Tilskyndelsen stærkere. Vi er med denne Sag i den Herres Tjeneste, som aldrig svigter.

Hans Thyge Jacobsen.

Trækningsliste.

Ved Lodtrækningen paa Bazaren blev nedennestaaende Numre Vindere af de forskellige Gaver: Elastik (brun Seddel): 100, 71, 90, 88. Elastik (grøn Seddel): 89, 9, 80, 85. Værktøjsskab: 47. — Vægtæppe: 16. — Kongebuste: 72. — Statuette: 51. — Dukken „Jette“: 609.

Amerikanske Bortlodninger: Blaa Seddel: Radering: 78. — Orange: Kakkeltbord: 46. — Gul: Sejlskib: 60. — Lysegrøn: Tiger: 40. — Lyserød: Dukke: 87. — Orange: Strygejern: 60.

Store Bortlodning: 609 — 1247 — 3776 — 2418 — 858 — 3306 — 2870 — 2674 — 3180 — 2296 — 2850 — 1611 — 3163 — 427 — 878 — 2818 — 3453 — 1523 — 1087 — 85 — 819 — 3297 — 870 — 603 — 1754 — 493 — 1855 — 3197 — 2126 — 2982.

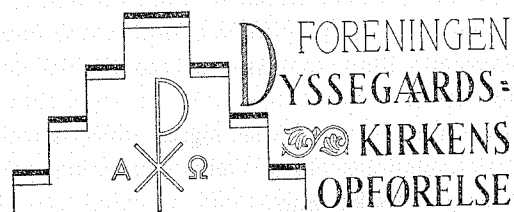
Noter.

Dette Blads Regnskab. Som sædvanlig aftrykkes i dette Juli-Kvartals-Nummer Regnskabet for det foregaaende Aar. Se omstaaende!

Ogsaa i 1941 har vort Blad givet et godt Overskud. Halvdelen heraf er kommet Kirkeforeningen og Halvdelen Menighedsarbejds Kasse til gode.

Maatte jeg tillade mig et Hjertesuk i denne Sammenhæng, skulde det være det, at jeg stadig savner flere Medarbejdere til Bladets Omdeling. Der er endnu mange af Sognets Veje, som er ubesatte.

Kom og hjælp til her. Det er ikke saa farligt 4 Gange om Aaret at gaa en Vej igennem og tilbyde Bladet. Der er mange, som gerne vil købe det, men som ikke faar det tilbudt.

Medlemstallet.

Indmeldte Medlemmer: 965 (sidst: 962).

Tegnet Aarskontingent: Kr. 4731 (sidst: Kr. 4725).

Kontingentgennemsnit: Kr. 4,90 (sidst: Kr. 4,92).

Medlemsliste.

Fortsat.

Skoleelev Karen Svendsen, Ellegaardsvej 37. — Finmekaniker Carl Møller, Ellemosevej 53. — Fru Kathrine Møller, smst.

Særlige Gaver.

(Indbetalt til Pastor Jacobsen).

Store Bededagskollekt: Gjentofte Kirke: Kr. 54. — Vangede Kirke: Kr. 24,30. Nordby Kirke paa Samsø: Kr. 20.

Arkitekt Palludan: Kr. 10. — Kontorchef Zochting: Kr. 10. — Oberst Rønning: 5 Kr.

Ialt Kr. 123,30.

Dette Blads Regnskab for 1941.

Indtægter:

Overført fra 1940	125.72
Solgt 2114 Eksp. à 0,25	528.50
Annonceindtægt	430.00

Ialt Kr. 1084.22

Udgifter:

Trykning	378.00
Opkrævning af Annoncer	43.00
Driftsomkostninger	100.00
	<hr/>
	Ialt Kr. 521.00

Nettooverskud: **Kr. 563.22.**

Dyssegaards Pastorat, 12. Juni 1942.

Hans Thyge Jacobsen.

Regnskabet for Aaret 1941 afsluttet med et Overskud Kr. 563.22, der er afregnet Kr. 250.00, som er indbetalt til Gjentofte og Omegns Bank, der er Kasserer for „Foreningen Dyssegaardskirkens Opførelse“, og Kr. 250.00 til Menighedsarbejdets Kasse. Det resterende Beløb, Kr. 63.22, overføres til Aaret 1942.

Regnskabet befundet rigtigt ifølge de mig forelagte Kvitteringer. De resterende Blade er eftertalte og tilintetgjorte

Hellerup, 16. Juni 1942.

Emil Ebert, Revisor.
Revisor.

N. P. Rostrups Ligkistemagasin.

Strandvej 114,

Telf. Helr. 3478. Efter Kl. 18: Helr. 4164.

*

Alt vedrørende Begravelser
og Ligbrænding besørges.

Hellerup Ligkistemagasin.

(Emil Jacobsen)

Strandvej 153. Tlf. Helr. 1650.

Alt vedrørende Begravelse og Ligbrænding
besørges.

Transport med Rustvogn og Autoligvogn.

Murermester F. Schou-Jensen.

Hartmannsvej 12, Hellerup. Telefon Helrup 3741.

Alt Murerarbejde, saavel nyt som Rep., udføres.
Lev. og Opsætning af Væg- og Gulvfliser — Flisegulve — Terrazzogulve.

Altid Konkurrencedygtig.

GLARMESTER

RUDER
INDRAMNING
VINDUESPOLERING
RULLEGARDINER

SØBORG 1403

G. FRITJOF-HANSEN

MUNKELY 10

DYSSEGAARDS-SØGNETS GLARMESTER

Lad kun den virkelige
være Deres Tillidsmand i

SAGKYNDIGE FORSIKRINGSSAGER

Alle Oplysninger gives beredvilligt, og alle
Slags Forsikringer, ogsaa Livsforsikringer
tegnes ved Henvendelse til

Assurandør Axel Hansen

(i Assurancefirmaet Aug. Borgen)

Ellemosevej 27. Hellerup

SØBORG 1236

Tønnesbech

DAMERNES
MAGASIN.

HELLERUP AFDELING.

STRANDVEJ 173-175.

TELEF.: HELRUP 1446.

F. Schiøth's Ligkistemagasin

Gjentoftegade 36

— Telefon Gjentoftede 707 —

Kommunens ældste Ligkistemagasin.
Grundlagt her i Kommunen 1874.

Bremholm Rasmussen. Malermester.

Brødhoj 11. Tlf. Gjentoftede 1855.

*Alt Maler- og Tapetsererarbejde udføres.
Prima Udførelse. Rimelige Priser.*

Rieper-Holms Eftf.

Strandvej 154.

Colonial - Vin - Conserves.

Telf. 252 - 5252 Helrup.

Holger Freilev

Strandvej 149. - Telf. Helrup 5119.
Isenkram — Køkkenudstyr
Glas og Porcelæn.

Kød - Flæsk - Paalæg.

E. MICHELSEN

Dyssegaardsvej 14.
Telf. Gjt. 1801

F. D. F. Vangede—Gjentoftede.
(Kristeligt Drengesforbund).
Formand: Pastor Jacobsen.
*Enhver Dreng over 10 Aar optages.
Intet Kontingent.*

IL DUCE

— gammel Italiensk Hedvin. — En hertil gylden Druvin.

WALD. JENSEN

Strandvej 98. — Telf. Helr. 823—1413.

Gjentoftede og Omegns Bank.

Filial af Ordrup—Charlottenlund Bank A/S.

*

Penge modtages til Forrentning.
Laan ydes. Vexler diskonteres.
Alle Bankforretninger udføres.

Vangede Smaabørnsasyl.

Stiftet 1880. — Selvejende, kirkelig Institution.
Stolpegaardsvej 6. Vangede.

Kontingent: 35 Øre ugentlig pr. Barn.
Henvendelse hos Bestyrerinden, Asylbygning,
Stolpegaardsvej 6.

DANIEL KRUSE anbefaler sit Bageri & Konditori

Højsgaards Allé 55 (Hj. af Dyssegaardsvej)
Telefon Gjentoftede 325
Morgenbrød bringes - Bestillinger modtages

Ansvarshavende Redaktør: Pastor Hans Thyge Jacobsen.

Teller, Hellerup